

קצב ומישפחתו
"אני לא מוותר בקלות!"

קם הרעש, כך שזה לא היה רק רגל". קצב משוכנע לחלוטין שהישיגו הם פונקציה של כישוריו בלבד. הוא שולל בתקיפות כל אפשרות אחרת. האם עובדת היותו בן עדות המיזרח (יליד פרס) לא תרמה כהואזו לקידומו המהיר במערכת הפוליטית בישראל 1984, שבה אוהבים לנפנף בדוגמות לחיסול הפער הערתי? האם היה מטפס כל-כך מזהר לולא היה בן עדות-המיזרח?

כן, כן מוחלט! הוא עונה בעלבון. "כל הזמן התמודדתי. שום דבר לא בא לי בקלות. עברתי על זה קשה". יש הרבה אנשים שעברו קשה, ובכל זאת השר הצעיר ביותר כממשלה אינו אשכנזי. האם זה מיקרי?

ניכר בו שאינו אוהב את הנושא וצורת הצגתו, וזו הפעם הראשונה שהוא מתחלק: "אולי אין הרבה בחורים אשכנזים שעברו קשה...". "איך אתה מתכוון לכצע זאת? בלי רמגוגיה. תכל'ס!"

תכל'ס! אני מתייצב פעם בחודש בלישכת-העבודה, ולוקח מה שמציעים לי. כל מה שמציעים לי זה עשוי לשרת גם צרכים אחרים שלי. אין לי זמן לפעילות גופנית. פעם חלבתי פרות. כיום אני זקוק לתחליף... ברציי נות, אני מקווה שזה יעורר בושה בציבור."

האם יש באמתחתו רעיונות נוספים לעידוד העבודה כארץ?

כן, אחת הבעיות היא גובה רמי האבטלה. פשוט לא משתלם לעבוד: אפשר לשבת בבית ולחיות יופי. בכוננתנו לצמצם את הוצאות לרמי האבטלה. ליתר דיוק, אני מתכוון לצמצם את המושג, עבודה הולמת. כיום.

במו דינו... אני מתכוון לכצע את זה ברצינות, חודש אחר חודש. בדיוק היום כתבו באיזה עיתון שמישהו כבר ריכר כמוני, אבל מה? שכה לכצע... אני מתכוון גם לכצע!"

מינחבים אל דולצ'ין

אתה נחשב לסיפור של הצלחה. על כך אין ויכוח. איך אתה מסביר זאת?

"אני מפתח להסביר. כל הסבר עלול להתפרש לאיכונן. אני חושב שהצלחתי נעוצה כעיקר בכנות שלי, בטוהר הכוונות..."

"זה מייחד אותך? עמיתך לא ניחננו בתכונות הללו?"

"את יודעת שבתפילות של שבת בבית-הכנסת, אומרים באמונה. מדוע הוסיפו חז"ל באמונה? כי כנראה שיש כאלה שלא התאימו לתוספת... בסדר, אני לא אצליח, כנראה, להתחמק, מה מיוחד בך? קודם כל, לא עסקתי מעולם בתכנים. לא הייתי שותף באינטריגות. מעולם לא אמרתי אי-אמת. אולי לא אמרתי את כל האמת..."

"אתה בעצם מפרוץ בכך את הדימוי של הפוליטיקאי המצליח."

"אני באמת חושב שכל העניין הזה של הדימוי שנוצר לפוליטיקאי המצליח הוא שטות מוחלטת: אני מודיע לך שברגע שאצטרך לטבול ידי בדברים לא-נעימים — לא יהיו לי כל ספקות או היסוסים, יהיה המחזיר אשר יהיה — אפילו פרישה!"

"הכרוותך אלה תואמות את תד-מיתך בציבור: נקי, נעים-הליכות, מגו-מס. זה לשביות-רצונך?"

"אני חושב שכל הגורמים שציינת הם בעצם חוביבים. כן, אני מרוצה מהתדמית שלי, אבל לא חתרתי קשה כדי להשיגה. היא תוצאה של יחסי-עבודה. לא איברתי צלם-אנוש ברדיפה אחרי העיתונות. תדמיתי היא לא תוצר של יחסים מיוחדים עם העיתונות. שלחתי הומנות לכל המיזמי במעצמה השביעית. יחסי עם עיתונאים ופוליטיקאים טבעיים. כמו עם אנשים אחרים. לכן כל כך החמיא לי שהמינוי שלי כשר התקבל בכזאת שימחה."

ובכל זאת, האם לא היסט אי-פעם (המשך בעמוד 50)

האוצר על הקיצוצים. אבל כקרוב תוכלי להיווכח בעצמך בשינויים". בשינוי אחד כבר נוכחנו: מה פירוש זה של יוזמתך להשתבץ פעם בחודש בעבודה קשה? ועוד כהתנדבות! האין זה תרגיל נאיבי ביחסי-ציבור?"

"תגידי, את איתי או נגדי? מה זה נאיבי? מוסר-העבודה בארץ הוא מן הירורים. כהגים מוסלמיים — המדינה כימעט מושבתת. מספרים לי שאנשים מעדיפים לשבת בבית מאשר לעבוד, ולקבל דמי-אבטלה. שזה יקרה כישר אל? את הארץ הזו בנינו בזיעת אפנו."

למצב... כן, כן, כפי שאת אומרת — הוא לא שפיר במיוחד..."

מה הפעולות הראשונות שהוא מתכוון לזיום לשיפור המצב כמישרד? יהיו שינויים רציניים מאוד? הוא מכריז בתקיפות.

"תראי, אני לא מתכוון להתחמק: השינויים יהיו, בין היתר, פרסונליים. פה יהיו שינויים בסדר-גודל של יותר ממזכירה ועוזר; לגבי תאריכים ושמות — אני רק חודש ימים כמישרד. נפגשתי עם כמה מראשי האגפים. עוד לא גמרתי, מכיוון שהחלו השיחות עם

קצב ואופף-בוליו
"פעם חלבתי פרות!"

קצב ויריד (מנחם בגין, 1981)
גם באמריקה הוסיפו חתימות, אני חושב..."

להבין ולחוש את הבעיות היומיומיות. לא-פעם יש סכנת הינתקות. זה שאני בא מקריית-מלאכי נותן לי מימד יומיומי. אוי ואבוי לי אם אתנער מה ציבור (קצב עושה את הדרך ירושלים — קריית-מלאכי יום-יום, כלי יוצא מהכלל ונולי שהיות בבתי-מלון). אני רוצה לדעת מה קורה בציבור לא מהתיקשות, עם כל הכבוד. רוצה להרגיש בקצות האצבעות."

בקצות האצבעות

תאם העריך מראש באיזה מישרד תזכה אם יכהן כשר?

"כן? (הוא לא נשמע נלהב במיוחד) ידעתי, פחות או יותר, איזה מישרד אקבל."

את המישרד קיבלת בירושה מ-תמ"י. שתף אותנו בחוויותך הראשוניות.

"ידעתי שאני נכנס למישרד מאוד בעייתי. איזה בעיות? אני יודע בדיוק מה את רוצה לשמוע, אבל אני לא אעלה על תמ"י. ההתקפות לא תוספנה

אם אינך מקבלת עבודה הולמת — את זכאית לרמי-אבטלה. זה ישתנה בקרוב!"

"קודמך בתפקיד לא נחשבו כהצ'לחה מסחררת. זה לא מרתיע אותך?" "אינני יודע מדוע. היום נפגשתי עם ועד-העובדים. שם נאמר לי: אין מוטיבציה. לא, כיום אני לא נרתע. לא, לא 100 מייחסר. כמה חודשים! ככל אופן, אני לא נבהל."

מה ניתן לכנות כהצלחה במישרד-העבודה-הירושה?

"הצלחה, פירושה..." הוא מהרהר בקול. "שהמישרד יזכה באמינות. זהו! אמינות בקרב צרכניו. מיהם צרכניו מוכתלים? גם אמרוד הצלחתי במיספר הנערים שיחזרו למוטב, אה... במיספר צרכני-הסמים שיחזרו למוטב... מיספר הנכים שישוקמו ויחזרו למעגל-התעסוקה. כל זה". ניכר בו שזו הפעם הראשונה שבה התפנה להקדיש עצמו לסוגיה זו.

האם העובדה שגרל בעיריית-פיתוח, ושהוא גר שם עד היום, עשויה לתרום לו כשר-הירושה?

"האמת היא שכל המפלגות טועי נות וגם רוצות לראוג לעם-ישראל. הבעיה היא האם באמת מסוגלים אנו